

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, pentru abrogarea unor prevederi legale, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, pentru abrogarea unor prevederi legale, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.308 din 20.08.2020 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D918/20.08.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020, stabilirea unor măsuri financiare, precum și instituirea unei dispoziții referitoare la contractele de management aflate în prezent în derulare.

i

q

2. Precizăm faptul că prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Urgența reglementării, așa cum rezultă din Nota de fundamentare și din preambul, este determinată, în principal, de necesitatea punerii în aplicare a Deciziei Curții Constituționale nr.229/2020 prin care a fost declarată neconstituțională Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020, dar și de situația epidemiologică determinată de infectarea cu virusul SARS-CoV2.

4. Constatăm că proiectul nu a fost transmis însoțit de avizele tuturor instituțiilor și autorităților vizate de prevederile prezentului proiect și nici de avizul de oportunitate al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului.

În acest context, menționăm că Nota de fundamentare nu poartă semnătura Ministerului Justiției, nerespectându-se astfel prevederile art. 9 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care se stabilește că **avizul Consiliului Legislativ se solicită doar după obținerea tuturor avizelor autorităților interesate în aplicarea proiectului.**

Emiterea avizului Consiliului Legislativ în condițiile neîndeplinirii sau îndeplinirii incomplete a procedurii mai sus menționate, pe fondul posibilității ca instituțiile care nu au semnat proiectul, în calitate de inițiatori sau de avizatori, să aducă ulterior modificării asupra acestuia, poate determina, cel puțin în parte, caracterul condiționat al avizului.

De asemenea, semnalăm că, atât proiectul, cât și Nota de fundamentare au fost transmise într-o formă care nu respectă exigențele de redactare prevăzute de Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conținând pasaje tăiate, ceea ce ar putea conduce la concluzia că aceasta nu este forma finală a proiectului ce urmează a fi adoptat de către Guvern.

5. Referitor la soluțiile propuse, semnalăm că prin Decizia Curții Constituționale nr.229/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 602 din 9 iulie 2020 a fost declarată neconstituțională în integralitate, din considerente care țin de procedura legislativă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 cuprinzând mai multe intervenții legislative asupra Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și a Ordonanței de urgență a

Guvernului nr.158/2005 privind concediiile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Conform art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

Prin urmare, începând cu data 9 iulie 2020, prevederile care au fost modificate sau introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 se suspendă de drept, urmând să-și înceteze efectele juridice începând cu data de 23 august 2020, dacă legiuitorul nu intervine pentru modificarea prevederilor atacate.

Cu toate acestea, prin prezentul proiect, doar o parte a soluțiilor prevăzute în respectiva ordonanță de urgență au mai fost preluate, asupra altora, care deja au fost încorporate în actele de bază, nemaintervenindu-se, cel puțin prin abrogarea expresă a acestora.

De asemenea, semnalăm că recent, prin **Decizia nr.458/2020**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 581 din 2 iulie 2020, **Curtea Constituțională a declarat neconstituționale dispozițiile art.25 alin.(2) teza a doua din Legea nr.95/2006.**

Ca urmare, propunem ca prin prezentul proiect să se intervină și asupra respectivului alineat al art. 25 în vederea punerii sale de acord cu cele statuate de Curtea Constituțională în decizia mai sus amintită.

6. Referitor la motivarea existenței situației extraordinare și a urgenței, care au determinat promovarea măsurilor pe calea delegării legislative prin ordonanță de urgență, în raport de prevederile art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată și ale art. 43 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de jurisprudența Curții Constituționale în materie, este necesară o îmbunătățire a proiectului, în sensul reformulării preambulului prin precizarea detaliată a tuturor argumentelor care să justifice atât motivele cu caracter de *urgență*, cât și *cazul excepțional*, care reclamă utilizarea acestui procedeu legislativ.

În plus, semnalăm că, prin Decizia Curții Constituționale nr.83/2020, s-a statuat, „cu privire la **conceptul de situație extraordinară și conceptul de urgență**, că acestea nu se suprapun cu

motivarea utilității reglementării, a oportunității adoptării actului normativ sau cu scopul/rațiunea legiferării.”

Precizăm că neargumentarea sau prezentarea necorespunzătoare a urgenței și a situației extraordinare reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.

În acest context, semnalăm că textele preconizate pentru **art.I pct.3, 7-16, art.II pct.5 și art.IV** nu pot fi considerate situații extraordinare care să necesite reglementare prin intermediul unei ordonanțe de urgență, fiind necesară eliminarea acestora din proiect și promovarea soluțiilor vizate - în măsura în care nu sunt lovite de alte vicii de constituționalitate - printr-un proiect de lege, eventual, cu solicitarea de a fi adoptat de Parlament în procedură de urgență,

Drept urmare, preambulul și Nota de fundamentare vor fi modificate în consecință.

7. Sub rezerva celor de mai sus, în cele ce urmează formulăm unele observații referitoare la textele preconizate, inclusiv la cele care ar putea fi incluse într-un proiect de lege.

8. La **titlu**, având în vedere că, în fapt, obiectul proiectului îl constituie, adoptarea de măsuri în domeniul sănătății, reflectate doar în intervențiile asupra Legii nr.95/2006 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.158/2005, abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.25/2020 și stabilirea unor măsuri financiare, este necesară reformularea în consecință a părții finale, „pentru abrogarea unor prevederi legale, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății”.

9. La **alineatul al doilea al preambulului**, din rațiuni gramaticale, este necesar ca sintagma „prin care a fost constatate ca fiind neconstituționale” să fie redată sub forma „prin care **au** fost constatate ca fiind neconstituționale”.

La **alineatul al șaptelea**, pentru corectitudinea exprimării, recomandăm ca sintagma „pacienta cu afecțiuni oncologice ar fi nevoită să suporte din fonduri proprii această intervenție chirurgicală” să fie redată sub forma „**pacienții** cu afecțiuni oncologice ar fi **nevoiți** să suporte din fonduri proprii **aceste intervenții chirurgicale**”.

La **alineatul al treisprezecelea**, pentru o corectă exprimare juridică, sintagma „a normelor generale și obligatorii instituite de regulamentele europene” se va înlocui prin sintagma „a normelor **prevăzute în regulamentele adoptate de instituțiile Uniunii Europene**”.

10. Ca observație generală, în acord cu normele de tehnică legislativă, propunem ca părțile dispozitive ale punctelor de modificare și de completare de la art.I să fie redactate după următoarele modele:

„După alineatul.... al articolului se introduce un nou alineat, alin. , cu următorul cuprins:”;

„, Alineatul/ Alineatele... al/ale articolului ...se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”.

7. La **art.I pct.2**, propunem ca textul preconizat pentru **alin.(3¹)** al **art.148** să fie introdus după alin.(2), în condițiile în care instituie o excepție de la acest alineat.

Totodată, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „schimbul de organe, țesuturile și celulele de origine umană” va fi redată sub forma „schimbul de organe, **țesuturi și celule** de origine umană”.

În ceea ce privește soluția efectivă preconizată, semnalăm că aceasta, în prima parte folosește o exprimare repetitivă și pleonastică – „este permis **schimbul** de organe ...**prin schimb** reciproc”, iar în partea finală este redactată de o manieră ambiguă și nepredictibilă, neînțelegându-se ce s-a intenționat a se exprima prin formularea „chiar în condițiile existenței unui primitor compatibil”, deoarece pacientul român care necesită transplant este chiar primitorul.

În plus, în privința sintagmei „**cu respectarea prevederilor alin.(2)**”, precizăm că alin.(2) se referă la repartiția de către Agenția Națională de Transplant a organelor, țesuturilor și celulelor de origine umană prelevate la nivel național. Prin urmare, este de analizat dacă inițiatorii nu au avut, de fapt, în vedere obținerea autorizației emise de Agenția Națională de Transplant, conform modelului de formular aprobat prin ordin al ministrului sănătății, care este prevăzută la **alin.(3)** al aceluiași articol.

11. În ceea ce privește intervenția de la **pct.3**, respectiv completarea art.230 cu alin.(2⁴), precizăm că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020 a fost introdus un alineat cu această marcare.

Deci, chiar dacă respectiva ordonanță de urgență a fost declarată neconstituțională, nu se mai poate introduce un alineat cu aceeași marcare, acest alineat existând în istoricul Legii nr.95/2006 și în prezent, ca urmare a deciziei Curții Constituționale, fiind în perioada de 45 de zile ulterioare deciziei, în care aplicarea sa este suspendată.

Ca soluție, exclusiv din punctul de vedere al tehnicii legislative, o nouă normă introdusă la art.230 va trebui marcată ca alin.(2⁵).

Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate textele art.I și II din prezenta ordonanță de urgență ce reproduc texte

introduse în actele de bază prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020.

Însă, referitor la soluția legislativă cuprinsă la **art.230 alin.(2⁴)**, - „Prevederile alin.(2¹)-(2³) se aplică începând cu data de 1 aprilie 2021” -, precizăm că aceasta a fost introdusă în actul de bază, în aceeași redactare, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2020. Menționăm că, anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență amintite, prevederile alin.(2¹)-(2³) se aplicau, nefiind condiționate de împlinirea unui termen. Prin urmare, soluția preconizată la alin.(2⁴) constituie, de fapt, o normă **prin care se suspendă prevederile alin.(2¹)-(2³), până la data de 1 aprilie 2021.**

Precizăm că alin.(2¹)-(2³) au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2019 pentru completarea art.230 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, reglementarea conținută fiind astfel motivată în preambul:

*„Având în vedere **garantarea dreptului prevăzut de art.34 din Constituția României, republicată, statul român are obligația de a asigura accesul populației în mod echitabil și nediscriminatoriu la servicii medicale acordate atât de furnizori publici, cât și de furnizori privați,***

În considerarea obligației statului prin Ministerul Sănătății de a institui un complex de măsuri de protecție a pacientului astfel încât acesta să poată beneficia de servicii medicale necesare în condițiile utilizării eficiente a fondurilor alocate acestui scop, astfel încât să fie atins potențialul maxim al sistemului public de sănătate din România,

*Luând în considerare **necesitatea unei abordări legislative unitare aplicabile tuturor furnizorilor de servicii medicale, în condițiile în care anumite prevederi se aplică numai celor din sistemul public, și nu și celor din sistemul privat aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate,***

*Ținând cont de **necesitatea existenței unui sistem medical îndreptat spre pacient, în care serviciile de sănătate să fie acordate cât mai aproape de acesta și în funcție de opțiunea acestuia, care ar aduce un beneficiu pentru pacient în sensul în care acesta va suporta o contribuție personală față de tarifele suportate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate cu acordul informat și prealabil în scris al acestuia,***

*Întrucât neadoptarea de măsuri ar avea impact direct asupra **sănătății publice și ar conduce la afectarea intereselor asiguraților sistemului de asigurări sociale de sănătate, ...**”.*

Așadar, dacă introducerea celor trei alineate la art.230 a constituit o situație excepțională și a avut caracter urgent, astfel încât să fie

adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2019, suspendarea aplicării aceluiași prevederi prin prezentul proiect trebuie să aibă o rațiune care, de asemenea, să constituie o situație excepțională și să prezinte caracter urgent, dar aceste aspecte nu se reflectă în preambulul proiectului.

Prin urmare, propunem, fie motivarea măsurii în conformitate cu exigențele constituționale, fie eliminarea textului.

12. La **pct.4** referitor la textul preconizat pentru **art.237 alin.(4)**, având în vedere că **documentele se emit în format electronic**, și **se transmit prin mijloace de comunicare electronică**, este necesară reformularea în consecință a textului.

13. La **pct.6**, referitor la textul propus pentru **art.248 alin.(1¹)**, având în vedere că norma prevede exceptarea de la dispozițiile unui alineat din cadrul aceluiași articol, nu mai este necesară menționarea „art.248”.

14. La **pct.7** referitor la textul preconizat pentru **partea introductivă a art.249 alin.(3)**, deși redactarea indică faptul că ar fi cumulative, condițiile prevăzute la lit.a) și b) se exclud reciproc, vizând ipoteze diferite. Pentru evitarea dubiilor în interpretare și asigurarea predictibilității textului, este necesară reformularea în consecință a acestuia.

La textul propus pentru **lit.d)**, pentru corectitudine, sintagma „Nomenclatorul de produse medicamentoase de uz uman” va fi înlocuită cu sintagma „Nomenclatorul **medicamentelor pentru uz uman**”.

De asemenea, la textul propus pentru **lit.e)**, semnalăm că sintagma „conform legii” este prea generală. Recomandăm, pe cât posibil, menționarea actelor normative avute în vedere de inițiatori.

Observația este valabilă și pentru **pct.17**, în ceea ce privește sintagma „potrivit legii” din textul propus pentru **art.320 alin.(1)**, precum și pentru toate situațiile similare din proiect.

15. La **pct.8** referitor la textul preconizat pentru **art.276 alin.(6)**, despre care deja am precizat anterior că nu întrunește condițiile constituționale pentru a fi promovat prin ordonanță de urgență, semnalăm că dispoziția propusă nu este concordantă cu **art.543** din **Codul administrativ**, potrivit căruia ***contractul de management se încheie între persoana care ocupă funcția pentru care legea prevede obligativitatea unui astfel de contract și autoritatea sau instituția publică, prin reprezentantul său legal, cu respectarea următoarelor cerințe specifice:***

a) *evidențierea expresă a obiectului contractului sub formă de activități de sine stătătoare, identificabile și verificabile, și a indicatorilor de performanță aferenți acestora;*

b) *evidențierea expresă a drepturilor și obligațiilor ce le revin părților în executarea contractului;*

c) *indicarea expresă a modalităților și termenelor de verificare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, precum și a efectelor juridice produse de rezultatele verificării;*

d) *indicarea expresă a normelor generale de drept direct aplicabile raporturilor juridice, precum și modalitatea de soluționare a eventualelor litigii apărute în legătură cu derularea și executarea contractului.*

În plus, precizăm că încheierea, încetarea și regulile generale privind executarea unui contract (în speță de management) constituie aspecte care se reglementează prin dispoziții de natura legii, și nu printr-un statut al unei autorități administrative, statut care se aprobă, potrivit alin.(4) al art.276, prin hotărâre a Guvernului.

Prin urmare, este necesară reconsiderarea textului.

16. La **pct.9**, deoarece se modifică în întregime un articol, textul acestuia trebuie marcat prin sintagma „Art. 278.”, observație valabilă și pentru situația de la pct. 12, cu referire la art. 293¹.

17. La **pct.10**, la norma preconizată la **alin.(2) al art.293**, semnalăm că modalitatea propusă pentru ocuparea unui post vacant de director general, adică prin „încredințarea mandatului spre exercitare cu delegare” pe durată nedeterminată, numire dispusă fără organizarea unui concurs, îngreuește accesul altor persoane (care îndeplinesc toate condițiile cerute de lege) la ocuparea respectivului post, având un caracter discriminatoriu și **încălcând prevederile art.16 alin.(1) din Constituție.**

Totodată, precizăm că instituția „încredințării mandatului spre exercitare cu delegare” nu este prevăzută în legislația în vigoare (nici de Codul administrativ, nici de Codul muncii), dispoziția propusă încălcând în acest mod art.6 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispune că proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile, care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.

Cu privire la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională, în **Decizia nr.26/2012** a statuat că „prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a

asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, **respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară**”.

De asemenea, în Decizia Curții Constituționale nr.22/2016, s-a statuat că **„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”**, orice act normativ trebuind **„să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat”** și că **„respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție”**.

Observația precedentă este valabilă și pentru la **textul alin.(3) al art.293**, precum și pentru celelalte cazuri în care este folosită sintagma **„încredințarea mandatului spre exercitare cu delegare”**, definirea unei instituții nou prevăzute într-o lege/ordonanță a Guvernului neputând fi realizată printr-un act administrativ, respectiv prin ordinul președintelui CNAS, ci doar prin dispoziții de natura legii.

Totodată este necesară reconsiderarea soluției cuprinse la **alin.(3)**, deoarece nici aceasta nu este concordantă cu prevederile art.543 din Codul administrativ privind **încheierea** contractul de management.

În plus, sub aspectul **procedurii de evaluare a performanțelor profesionale** a persoanelor care ocupă posturi în instituții și autorități publice, amintim Decizia Curții Constituționale nr.818/2017 prin care s-a reținut că normele referitoare la ocuparea funcțiilor publice trebuie prevăzute într-un act normativ de natura legii, statuându-se că **„delegarea atribuției de a stabili aceste norme către Guvern, prin emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, nu respectă exigențele principiului constituțional al securității juridice, în componenta sa referitoare la calitatea legii. În acest sens, Curtea reține că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul”** și că **„sunt încălcate și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului către Guvern), precum și art.**

1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii”.

Având în vedere cele de mai sus, formularea referitoare la instituirea prin ordin al președintelui CNAS a procedurii de evaluare a performanțelor profesionale a directorilor generali, care fac parte din categoria personalului bugetar angajat cu contract de management, este susceptibil de vicii de constituționalitate, luând în considerare și prevederile art.365 alin.(2) din Codul administrativ, potrivit cărora dispozițiile cuprinse în Partea a VI-a (intitulată *Statutul funcționarilor publici, prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice*), incluzându-le pe cele referitoare la evaluarea performanțelor profesionale, se aplică:

„a) autorităților și instituțiilor publice, precum și altor persoane juridice în cadrul cărora își desfășoară activitatea **categoriile de personal prevăzute în legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**;

b) funcționarilor publici, **personalului angajat** cu contract individual de muncă sau **cu contract de management**, precum și altor categorii.”.

Toate observațiile de la acest punct sunt valabile și pentru textele cuprinse la **pct.13** referitor la art.298 alin.(1) și (3) și la **pct.14** referitor la art.298 alin.(3¹).

18. La **pct.11**, reiterăm observația referitoare la faptul că prevederile propuse nu respectă cerințele constituționale referitoare la promovarea prin ordonanță de urgență.

La norma propusă pentru **alin.(5) al art.293**, deoarece titlul Legii nr.287/2009 a mai fost redat anterior în cadrul actului normativ de bază, se va proceda la eliminarea acestuia.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare când se redă titlul unui act normativ care a mai fost anterior citat.

Pentru aceleași considerente, la **pct.13**, la textul propus pentru **art.298 alin.(1)**, recomandăm eliminarea titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

La **art.293 alin.(6) lit.d)**, referitor la cazul de încetare a contractului de management, prin revocare, la inițiativa președintelui CNAS, la modificarea cu peste 50 % a standardelor de performanță și a indicatorilor de referință asociați, **semnalăm că acesta încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii.**

În acest context, precizăm că modificarea în mod unilateral a standardelor și indicatorilor menționați, în perioada de executare a contractului nu poate conduce la încetarea acestuia, ci doar la negocierea modificării clauzelor contractuale.

În plus, atât timp cât postul de director general nu se desființează, modificarea în mod unilateral a standardelor de performanță și a indicatorilor de referință asociați, urmată de revocarea mandatului în executare al unui director general, prezintă un caracter arbitrar, iar norma analizată aduce atingere principiului constituțional al securității juridice.

Observațiile sunt valabile în mod corespunzător pentru cazurile de încetare prevăzut la **lit.j) și k)**, dar și pentru textele cuprinse la **pct.15** referitor la **art.298 alin.(5) lit.d), j) și k)**.

La **art.293 alin.(7) și art.298 alin.(7)**, este necesară reformularea textelor, deoarece mandatarul este persoana căreia i s-a încredințat mandatul, deci aceasta nu își poate îngradi sau limita drepturi sieși.

19. La **pct.12**, în ceea ce privește textul propus pentru **art.293¹ alin.(1)**, este necesară revederea acestuia, deoarece evaluarea performanțelor profesionale realizate în executarea unui contract nu se poate face la încadrare, neexistând activitate care să fie evaluată.

20. La **pct.16** partea dispozitivă, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, sintagma "După art.298..." se va reda desfășurat, „După articolul 298...”.

Tot la **pct.16**, textul nou propus se va reda între ghilimele și marcat în debutul său prin „**Art.298¹**”.

21. La **pct.17**, în ceea ce privește textul propus pentru **art.320 alin.(1)**, pentru rigoare normativă, sugerăm reformularea primei teze, astfel: „(1) Cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală **acordată persoanelor care au suferit prejudicii ale stării de sănătate prin fapta altor persoane, de către furnizorii de servicii medicale aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, sunt recuperate de aceștia de la persoanele care răspund potrivit ... și au obligația reparării prejudiciului produs...**”.

Totodată, pentru unitate terminologică cu alte acte normative similare, sintagma „autor neidentificabil” din teza a doua se va înlocui cu sintagma „autor **neidentificat**”.

22. La **art.II pct.2 partea dispozitivă**, întrucât în actuala configurație a actului normativ **art.8 alin.(2)** cuprinde **deja lit. e)**, care a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2020,

litera propusă va fi marcată prin **d¹**). Ca urmare, partea dispozitivă se va reformula astfel:

„2. La articolul 8 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit.d¹), cu următorul cuprins:”. (În ce privește norma propusă, aceasta se va marca în debutul său cu „d¹)”.

Reținem aceeași observație și pentru **pct.3**, litera propusă a fi introdusă urmând a fi marcată ca lit. **c¹**).

23. La **pct.6** referitor la textul propus pentru **art.40 alin.(1)**, este necesară revederea soluției preconizate, deoarece la art.36¹ sunt prevăzute obligații pentru plătitorii de indemnizații, nu pentru beneficiarii acestora.

24. La **art.II pct.7**, cu referire la norma preconizată la art.61 alin.(4) sugerăm a se revedea termenul de 550 zile, în contextul în care un an calendaristic are doar 365 zile, iar concediile medicale se raportează la ultimele 12 luni.

25. La **art.III**, pentru respectarea terminologiei consacrate, sintagma „personalul medical și nemedical din unitățile sanitare publice” va fi redată sub forma „personalul medical și **auxiliar** din unitățile sanitare publice”.

26. La **art.IV**, este necesară reconsiderarea normei, în actuala redactare aceasta aducând atingere principiului constituțional al securității juridice, deoarece contractele de management aflate în derulare, încheiate cu respectarea prevederilor în vigoare la acea dată, nu pot înceta decât la finalului mandatului sau doar în situațiile stipulate în clauzele contractuale.

PREȘEDINTE
dr. Drăgoș ILIESCU

București
Nr.850/24.08.2020